

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

III. Venceslai Regis impura vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

videret, Pontificem primo appellauit; deinde ad Sigismundum Imperatorem profectus. calamicosum Bohemia statum ei exposuit. Huic in ipso conatu nondum plane desperatis rebus remedium afferendi, mortuo Polonij non sine fama ueneni propinatri ab Hæreticis, circa Anno 1405. Magist. Aloicus Medic. Doctor. successit, fauente VVenceslao (d) homo impenso auarus & sordidus. qui maiorem cellæ & horrei quam Ecclesiæ curam gerebat; non tam spiritali & salubri cibo pascendis quam uellendis ouibus intentus. Inde factum, ut quæ prædecessor cœperat, numquam ad exitum sine perducta. Euersionem hunc Æneas Syluius graphicè admodum depingit, dicens, clauis cellæ cingulo alligatas gestare, & carnem ferinam aliunde dono sibi missam, per famulos in foro vendere; atque etiam ne edacioribus ministris uteretur, anus edentulæ opera in culina uti solitum. Idem rogatus aliquando, eodem restante Syluius, *quis sonus omnium maxime esset molestus, Eum, aiebat, quem maxilla edentes, ederent*, qui deinde etiam hoc nefas adiecit male actis, quod Episcopatum vendisse dicitur. Et hoc quidem modo, neglecto commissarum suæ fidei ouium pastu, miserimus ille vivebat Archiepiscopus, ut nemo iam debeat mirari lupum illum infernalem in grege ad eum modum pastore destituito tantam stragem edidisse?

III. Alexander V. qui tum sedem pontificiam tenebat, ubi de miserabili statu Bohemiæ cognouit, pro ea qua pro Christi grege excubabat sollicitudine, Husium Romam ad dicendam causam citauit. Idem deinde fecit eius successor: qui insuper ad VVenceslaum Regem vehementer affectuosam scripsit Epistolam, monens ut malo in regno ipsius gliscenti tempestiue occurreret. Hanc vero admonitionem VVenceslaus non maioris fecit quam præfixæ natiæ: ut qui dies noctesque continuis comestationibus exigeret, nec quidquam aliud curæ haberet, quam ut mensa opiparis ferculis & bono uino esset instructa; ijs quorum cerebella & delicatiora membra quotidie comedeat, animantibus per similes, de præsentibus æque ac de præteritis, & de futuris ac de præsentibus parum sollicitus; adeo ut tamquam aliter Vitellius etiam Regem se esse obliuisceret, nisi subditorum modestia ei memoriam subiceret. Summum illi bonum uenter erat, & acceptissimus qui nouam ad irritandam, vel explendam gulam potius, voluptatem inuenisset. Ferunt quum aliquando prandi

um non ita uti iusserat offendisset, iussisse ministrum caponis instar uerum affixum, ad ignem torreri. Plusquam crudèle & belluinum profecto facinus, ut circa tam leuicem voluptatem, negligentia tam in humano supplicio puniretur. Eiusdem voluptatis Henricus VII. Angliæ Rex tam appetens quoque fuisse dicitur, ut Apitium quendam, obscurum ceteroqui hominem, ad magnam dignitatem euexerit, eo quod caponem (quem ille cibum pro exquisitissimis habebat delicijs) optime sua cura assatur, ipsi apposuisset (e) Quamuis autem, uti diximus, per summam seueritatem omnia negligeret, magistratus tamen regni fretus legibus tres Husitas sediciosos comprehendi, & capite plecti iussit. At Husius cum suis corpora interemptorum infami loco detracta per vrbes Ecclesias circumulie, cantantibus sectæ suæ sacerdotibus: *Isti sunt sancti, qui pro Testamento Dei corpora sua irade-runt. Ecce Iesu Christi maritres: & tandem in sacra-rium templi Bethlehemitici, tamquam martyrum reliquias, aromatis condita reposuit (f).*

IV. Husius porro eandem quam omnes hæretici viam tenuit, quibus solenne est aliorum contentis & opinionibus nouas quasdam admiscere. Quare ijs quos ex VViclephi libris hæserat erroribus, non contentus, ex suo quoque cerebro nonnullos superaddidit; nihilominus interim se Catholicum esse protestans, ut VValsingham scribit. *Quid enim aiebat, Protestor ego me Christianum esse & mansurum. Quod si errasti, Ecclesia me iudicio submitto, quod ad sepulcrum usque sequi paratus sum: ac uolo, ut quæcumque à me dicta & scripta sunt, secundum S. scripturam & Doctorum sensum intelligantur. Quod si contrarium Fidei quid dixi, reuocatum uolo.* Quæ quam sincere ab eo sint dicta euentus ostendit, cū convictus ab Ecclesia noluit subscribere reuocationi. Itaque bono scuto male usus est donec sua confirmaret, more quo omnes hæretici semper vsunt, solis sibi interim de erroribus suis iudicium arrogantes (g). Illam uero de communione subutraque specie controuersiam, quam postea ab ipso denominari. Husitæ in primis uiderunt, non Husius primus, sed Germanus quidam Petrus Dre-sensis nomine monuit: qui ob hæresis suspicionem Lipsia profugus, Pragam redijt, & puerorum do-

d Catalogus Episcoporum Pragensium. e Sanderus lib. de schis. Angl. f Æn. Syluius in Hist. g Thom. VValsing in Rich. 1. pag. 200.